

Aan:

Gemeente Heemstede
Commissie Samenleving

Heemstede, 26 juni 2023

Geacht College, geachte Commissie en raadsleden,

Na een zoektocht van ruim 2 jaar is het ons vorige zomer gelukt om een woning te bemachtigen op een droomlocatie in Heemstede. Na ruim 6 maanden renoveren zijn we afgelopen februari ons nieuwe huis in de directe omgeving van de Dreef #156 ingetrokken. Dit traject was in verschillende opzichten een stretch, maar gezien de kwaliteit van de buurt vonden we de m2 prijs, plus renovatie en verduurzaming voor onszelf toch te verantwoorden – kortom, er lag een solide business case!

Vandaag deel ik graag wat uw voornemen als direct omwonende en inwoner van Heemstede met mij doet.

Ik voel me gedesillusioneerd. Er zal sprake zijn van een plotselinge verdubbeling van bewoning en de bijbehorende logistiek in de kleine toegangsweg naar de H Dreef 156. Met daarbij alle zorgen ten aanzien van behoud van karakter en veiligheid in de buurt waar wij voor gekozen hebben. En daarnaast onrust over de mate waarin de boel hierdoor nu onder water komt te staan.

Met dit gegeven hadden wij onszelf vorig jaar zeker niet in dit avontuur gestort!

Natuurlijk zijn ook wij ons bewust van de uitdagingen rondom de huisvesting van asielzoekers en zijn we niet tegen de opvang van vluchtelingen in onze buurt. Ik merk ook dat anderen mensen hier niet persé onwelwillend tegenover staan.

Ik zie echter geen enkel draagvlak voor uw plan en ben nog niemand tegengekomen die zich kan vinden in de huidige plannen met de H Dreef 156 waar de gemeente van plan is om 25 AMV-ers op te hokken. Daar was helemaal niemand in gekend en iedereen voelde zich overvallen door de brief met dagtekening 12/6 die bij ons pas op 15/6 in de bus viel.

Draagvlak lijkt mij een absolute noodzaak voor kwalitatieve en duurzame asielopvang – en ik kan mij niet voorstellen dat ‘shortcuts’ hier bestaan.

Vraag 1: In hoeverre is de commissie het daarmee eens en bereid om alsnog de dialoog met de direct omwonenden aan te gaan om tot een oplossing te komen waarvoor wèl draagvlak is?

Als nieuwe inwoner van Heemstede voel ik me verbijsterd.

Allereerst over de bruuske wijze waarop de gemeente er een ingrijpend besluit doorheen probeert te jagen. Dat geeft geen blijk van een oprechte intentie buurtbewoners te betrekken in dit vraagstuk, en dat wordt bevestigd in het Raadsvoorstel van 9 juni waar wordt aangegeven dat in de meest essentiële aspecten van het plan ‘zoals doelgroep en het aantal personen geen participatie mogelijk is’.

Daarnaast ben ik verbaasd over de onzorgvuldige wijze waarop er met publieke middelen wordt omgesprongen. Op basis van de verschillende gepubliceerde documenten, waaronder het Raadsvoorstel van 9 juni, zie ik een 'businesscase' waar:

- tegen beter weten in een opvanglocatie wordt geopend in een wijk met de hoogste m2 prijs in de omgeving, terwijl uw zegt dat *Villa's aankopen in Heemstede "Financieel niet haalbaar" is.*
- De risico-inventarisatie uiterst beknopt of de beoordeling van risico's zeer rooskleurig is. Ik denk aan:
 - o De aannames met betrekking tot de noodzakelijke aanpassing en verduurzaming van het object.
 - o Het risico op planschade die wordt verondersteld 'nihil' te zijn. In hoeverre houdt de gemeente er rekening mee dat contra expertise een ander beeld kan geven? Of dat er mensen een terechte claim vanwege 'onevenredige benadeling' gaan indienen?
 - o Het risico dat de situatie met 25 AMV-ers inderdaad onhoudbaar blijkt en minder bewoners ondergebracht kunnen worden op deze locatie.
 - o Juridische risico's met betrekking tot de verhuur van gemeentelijk eigendom, moet dat niet breder worden aangeboden?
 - o Het ontbreken van een bijsturings- of exit plan met duidelijkheid over de financiële consequenties voor de gemeente als de volledige huurtermijn door het COA niet wordt uitgediend.

Naast het ontbreken van draagvlak, biedt de informatie uit het Raadsvoorstel van 9 juni een wankel basis en dat maakt dit alles in mijn optiek tot een roekeloos avontuur.

Zou kleinschaliger opvang verspreid over meerdere locaties niet op bredere acceptatie kunnen rekenen en daarnaast de kwaliteit van opvang voor de AMV-er zelf verhogen? Aan een dergelijke aanpak kleven mogelijk minder risico's en kan dit - onder aan de streep – voor de samenleving zelfs financieel gunstiger uitpakken, ondanks hogere, maar voorspelbare kosten.

Het zou goed zijn als de commissie de onderbouwing van de business case zou delen. En daarnaast de binnen de gemeente aanwezig expertise zou benutten om met behulp van een burgerberaad een visie, strategie en een gedegen financieel plan te ontwikkelen met daarbij behorende risico's. Geen business case.

Vraag 2: Welke scenario's heeft de commissie allemaal opgesteld en op welk scenario is de 'business case' gebaseerd? En kan dit gezien worden als: a. minst gunstig; b. meest waarschijnlijk of c. meest positief scenario?

Dank voor het luisteren. Ik verneem het graag van u.

Met vriendelijke groet,